

den udløber, uden at de er blevet i stand til at arbejde.

Jeg har et par gange i dag kigget på det, der er kommet fra HK, og det er altså virkelig grelle sager, vi ser på. Der er blevet taget mange skridt, for at de ikke skal falde ud, men antallet af den slags sager er i virkeligheden stigende, og det demonstrerer, at der er et stort behov for at få ændret på dagpengelovens varighedsregler.

Det er uanstændigt, at mennesker, som kommer ud for en ulykke eller bliver syge – i øvrigt er de fleste sygdomme almindelige somatiske sygdomme og ikke psykiske sygdomme, som jeg troede – efter at de i et år måske har været jaget rundt i behandlingsjunglen, ryger ud af sygedagpengesystemet. De falder ikke ind under nogen af forlængelsesfristerne, og så risikerer de fuldstændig at miste forsørgelsesgrundlaget. Vi taler om voksne mennesker, der har passet deres arbejde på fuld tid.

Det må vi kunne finde nogle fornuftige løsninger på i fællesskab. Det er ikke et velfærdssamfund værdigt, at så mange mennesker ryger ud. Og vi kan nogle gange se, at det oven i købet er systemets egen skyld, fordi folk skal fare rundt fra den ene speciallæge til den anden efter lægeerklæringer.

Selvfølger skal vi gøre det her på et sagligt grundlag. Man vurderer fra parternes side, at der er tale om ca. 5.000 mennesker, som på den måde ryger ud hvert eneste år. Kunne vi dog ikke blive enige om, at man ikke ryger ud, før ens sygdomsforløb er afklaret? I virkeligheden er det jo ikke alle, der er klar til gå ind i en fleksjobordning eller videre til revalidering. Det er virkelig vigtigt at vide.

I virkeligheden tog vi jo fat i argumenterne om varighedsbegrebet med L 21, nemlig indførelse af en visitationsmodel, indførelse af et oplysningsskema inden 8 dages sygdom, opfølgning hver ottende uge eller hver fjerde uge, hvis det er sager, der er problemer i osv. Vi har også arbejdsevne metoden, som man arbejder med nu, ved stationære lidelser. Strukture reformen medfører, at man får jobcentre i alle kommuner. Det betyder, at der kan blive en koordineret indsats i alle kommuner.

Så varighedsbegrænsningen har ingen selvstændig positiv funktion længere, idet den medvirker til at forkorte den sygemeldtes dagpengeperiode eller fremrykke kommunens opfølgningsindsats og i virkeligheden fremme det, at der er flere og flere, der ender i den lange, lange

kø af mennesker på varige overførselsindkomster.

Jeg håber, at vi i dag i debatten kan få skabt baggrunden for, at vi kan få set på det her, og at vi kan ende med i fællesskab at beslutte, at der ikke er behov for den her varighedsbegrænsning mere. Det var i virkeligheden også forudsætningen, da man vedtog sygedagpengeloven i 1989.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg hilser med tilfredshed, at Socialdemokraterne interesserer sig for det her gode forslag, der nu er blevet fremsat. Jeg vil godt tage fat i det, som ordføreren selv har sat fokus på, nemlig varighedsbegrænsningen.

Ordføreren tegner ligesom et billede af, at man stort set kører ind i en mur, når man når de 52 uger. Så vil jeg blot meget diplomatisk henvise til, at det gør man ikke, for er ordføreren ikke enig med mig i, at der allerede nu er forskellige muligheder for forlængelse af dagpengeperioden? Punkt 1, hvis man f.eks. er i gang med revalidering, og punkt 2, hvis man f.eks. er i gang med at få afklaret sine konkrete forhold med henblik på, hvilken behandling der nu skal sættes ind for at komme videre.

I virkeligheden er det faktisk meget gode regler, der er nu, men jeg synes, at det er fint, at der bliver lagt op til, at vi kan arbejde med det.

Men kan vi ikke lige få bekræftet, at man altså ikke kører ind i den mur, som det bliver tegnet her?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt sige til Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen, at jeg mere og mere oplever, at mennesker rammer den mur, fordi man ikke kommer ind i et forløb, når man er klar til at gå ind i et revalideringsforløb eller et fleksjob eller noget andet. Jeg anerkender, at det er os, der har indført de to gange 13 ugers forlængelse, men der skal være nogle klare grunde til det. Og det skal der også være retssikkerhedsmæssigt, hvis vi skal opretholde en varighedsbegrænsning.

I virkeligheden kan man sige, at med L 21, hvor vi indgår en aftale med regeringen og Venstre, får vi indført en lang række begreber. Det mener jeg, at vi skal holde meget fast i. Og jeg mener ikke, at ophør af varighedsbegrænsningen behøver at betyde, at sagsbehandlere arbejder langsommere.